

Samuel #2

Saul and David

Rabbi Hayyim Angel
 KJ Rabbinic Scholar
 National Scholar, Institute for Jewish Ideas and Ideals
 hangel@jewishideas.org
 www.jewishideas.org

1. I Samuel 16:12-14

¹²So they sent and brought him. He was ruddy-cheeked, bright-eyed, and handsome. And the LORD said, “Rise and anoint him, for this is the one.” ¹³Samuel took the horn of oil and anointed him in the presence of his brothers; and the spirit of the LORD gripped David from that day on. Samuel then set out for Ramah.

¹⁴Now the spirit of the LORD had departed from Saul, and an evil spirit from the LORD began to terrify him.

שמואל א' טז: יב-יד

(יב) וַיִּשְׁלַח וַיְבִיאֵהוּ וְהוּא אֲדָמוּנִי עֵם יָפֵה עֵינָיִם וְטוֹב רֵאיוֹ וַיֹּאמֶר ה' קוּם מִשְׁחָהוּ כִּי זֶה הוּא: (יג) וַיִּקַּח שְׂמוּאֵל אֶת קֶרֶן הַשֶּׁמֶן וַיִּמְשַׁח אֹתוֹ בְּקֶרֶב אָחָיו וַתִּצְלַח רוּחַ ה' אֶל דָּוִד מֵהַיּוֹם הַהוּא וּמִעַלָּה וַיִּקַּם שְׂמוּאֵל וַיֵּלֶךְ הַרְמָתָה: (יד) וְרוּחַ ה' סָרָה מֵעַם שְׂאוּל וּבִעַתְתּוֹ רוּחַ רָעָה מֵאֵת ה':

2. I Samuel 17:55-58

⁵⁵When Saul saw David going out to assault the Philistine, he asked his army commander Abner, “Whose son is that boy, Abner?” And Abner replied, “By your life, Your Majesty, I do not know.” ⁵⁶“Then find out whose son that young fellow is,” the king ordered. ⁵⁷So when David returned after killing the Philistine, Abner took him and brought him to Saul, with the head of the Philistine still in his hand. ⁵⁸Saul said to him, “Whose son are you, my boy?” And David answered, “The son of your servant Jesse the Bethlehemite.”

שמואל א' יז: נה-נח

(נה) וַכִּרְאוֹת שְׂאוּל אֶת־דָּוִד יָצָא לְקִרְיַת הַפְּלִשְׁתִּי אָמַר אֶל־אַבְנֵר שֶׁר הַצָּבָא בְּרַמְיֵזָה הַנָּעַר אַבְנֵר וַיֹּאמֶר אַבְנֵר חִינְפֹּשֶׁף הַמֶּלֶךְ אִם־יִדְעָתִי: (נו) וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ שְׂאֵל אֶתְּהָ בְּרַמְיֵזָה הָעֵלָם: (נז) וּכְשׁוּב דָּוִד מֵהַכּוֹת אֶת־הַפְּלִשְׁתִּי וַיִּקַּח אֹתוֹ אַבְנֵר וַיְבִיאֵהוּ לְפָנָיו שְׂאוּל וְרֹאשׁ הַפְּלִשְׁתִּי בְּיָדוֹ: (נח) וַיֹּאמֶר אֵלָיו שְׂאוּל בְּרַמְי אֶתְּהָ הַנָּעַר וַיֹּאמֶר דָּוִד בְּרַעֲבָדָף יְשִׁי בֵּית הַלְּחֵמִי:

3. I Samuel chapter 18

¹When [David] finished speaking with Saul, Jonathan’s soul became bound up with the soul of David; Jonathan loved David as himself...⁴Jonathan took off the cloak and tunic he was wearing and gave them to David, together with his sword, bow, and belt. ⁵David went out [with the troops], and he was successful in every mission on which Saul sent him, and Saul put him in command of all the soldiers; this pleased all the troops and Saul’s courtiers as well. ⁶When the [troops] came home [and] David returned from killing the Philistine, the women of all the towns of Israel came out singing and

dancing to greet King Saul with timbrels, shouting, and sistrums. ⁷The women sang as they danced, and they chanted: Saul has slain his thousands; David, his tens of thousands! ⁸Saul was much distressed and greatly vexed about the matter. For he said, “To David they have given tens of thousands, and to me they have given thousands. All that he lacks is the kingship!”...

²⁰Now Michal daughter of Saul had fallen in love with David; and when this was reported to Saul, he was pleased...²⁵And Saul said, “Say this to David: ‘The king desires no other bride-price than the foreskins of a hundred Philistines, as vengeance on the king’s enemies.’”—Saul intended to bring about David’s death at the hands of the Philistines.

שמואל א' פרק יח

(א) ויהי ככלתו לדבר אל שאול ונפש יהונתן נקשרה בנפש דוד ויאהבו ויאָהֲבֵהוּ יְהוֹנָתָן כַּנְפֹּשׁוֹ... (ד) ויתפשט יהונתן את המעיל אשר עליו ויתנהו לדוד ומדיו ועד חרבו ועד קשתו ועד חגרו: (ה) ויצא דוד בכל אשר ישלחנו שאול ישכיל וישמהו שאול על אנשי המלחמה וייטב בעיני כל העם וגם בעיני עבדי שאול: (ו) ויהי בבוֹאֵם בשוב דוד מהכות את הפלשתי ותצאנה הנשים מכל ערי ישראל לשור לשיר והמחלות לקראת שאול המלך בתפים בשמחה ובשלישם: (ז) ותענינה הנשים המשחקות ותאמרן הִכָּה שאול באלפו באֲלָפָיו וְדוֹד בְּרַבְבֹּתָיו: (ח) ויחר לשאול מאד וירע בעיניו הדבר הַזֶּה ויאמר נתנו לדוד רבבות ולי נתנו האֲלָפִים ועוד לו אֵךְ הַמְּלוּכָה...:

(כ) ותאהב מיכל בת שאול את דוד ויגדו לשאול וישר הדבר בעיניו...: (כה) ויאמר שאול כה תאמרו לדוד אין חפץ למלך במהר כי במאה ערלות פלשתים להנכם באיבי המלך ושאול חשב להפיל את דוד ביד פלשתים:

4. I Samuel chapter 25

³The man’s name was Nabal, and his wife’s name was Abigail. The woman was intelligent and beautiful, but the man, a Calebite, was a hard man and an evildoer...¹⁰Nabal answered David’s servants, “Who is David? Who is the son of Jesse? There are many slaves nowadays who run away from their masters. ¹¹Should I then take my bread and my water, and the meat that I slaughtered for my own shearers, and give them to men who come from I don’t know where?”...¹³And David said to his men, “Gird on your swords.” Each girded on his sword; David too girded on his sword. About four hundred men went up after David, while two hundred remained with the baggage...

²³When Abigail saw David, she quickly dismounted from the ass and threw herself face down before David, bowing to the ground. ²⁴Prostrate at his feet, she pleaded, “Let the blame be mine, my lord, but let your handmaid speak to you; hear your maid’s plea. ²⁵Please, my lord, pay no attention to that wretched fellow Nabal. For he is just what his name says: His name means ‘boor’ and he is a boor. “Your handmaid did not see the young men whom my lord sent...³¹do not let this be a cause of stumbling and of faltering courage to my lord that you have shed blood needlessly and that my lord sought redress with his own hands. And when the LORD has prospered my lord, remember your maid.” ³²David said to Abigail, “Praised be the LORD, the God of Israel, who sent you this day to meet me!

³⁷The next morning, when Nabal had slept off the wine, his wife told him everything that had happened; and his courage died within him, and he became like a stone. ³⁸About ten days later the LORD struck Nabal and he died. ³⁹When David heard that Nabal was dead, he said, "Praised be the LORD who championed my cause against the insults of Nabal and held back His servant from wrongdoing; the LORD has brought Nabal's wrongdoing down on his own head." David sent messengers to propose marriage to Abigail, to take her as his wife.

שמואל א' פרק כה

(ג) וְשֵׁם הָאִישׁ נָבָל וְשֵׁם אִשְׁתּוֹ אַבְיָגַיִל וְהָאִשָּׁה טוֹבַת שְׂכָל וַיִּפֹּת תָּאֵר וְהָאִישׁ קָשָׁה וְרַע מַעֲלָלִים וְהוּא כְּלָבוּ כְּלָבִי... (ו) וַיַּעַן נָבָל אֶת עַבְדֵי דָוִד וַיֹּאמֶר מִי דָוִד וּמִי בֶן יִשְׂרָאֵל הַיּוֹם רַבּוֹ עַבְדִּים הַמִּתְפָּרְצִים אִישׁ מִפְּנֵי אֲדֹנָיו : (יא) וְלִקְחֹתִי אֶת לְחֻמִּי וְאֶת מִימִי וְאֶת טַבְחֹתַי אֲשֶׁר טַבְּחֹתִי לְגִזְזֵי וְנִתְתִּי לְאֲנָשִׁים אֲשֶׁר לֹא יָדַעְתִּי אִי מִזֶּה הֵמָּה... (יג) וַיֹּאמֶר דָּוִד לְאֲנָשָׁיו חֲגְרוּ אִישׁ אֶת חַרְבּוֹ וַיִּחְגְּרוּ אִישׁ אֶת חַרְבּוֹ וַיִּחְגְּרָה גַם דָּוִד אֶת חַרְבּוֹ וַיַּעֲלוּ אַחֲרָיו דָּוִד כְּאַרְבַּע מֵאוֹת אִישׁ וּמֵאוֹתֵים יָשְׁבוּ עַל הַכְּלָיִם... :

(כג) וַתֵּרָא אַבְיָגַיִל אֶת דָּוִד וַתִּמְהַר וַתֵּרָד מֵעַל הַחֲמוֹר וַתִּפֹּל לְאַפֵּי דָוִד עַל פְּנֵיהָ וַתִּשְׁתַּחֲוֶה אַרְצָה : (כד) וַתִּפֹּל עַל רַגְלָיו וַתֹּאמֶר בִּי אֲנִי אֲדֹנָי הָעוֹן וַתִּדְבֹר נָא אֶמְתָּךְ בְּאַזְנֶיךָ וּשְׁמַע אֶת דְּבַרִּי אֶמְתָּךְ : (כה) אֵל נָא יִשְׂאֵם אֲדֹנָי אֶת לְבוֹ אֵל אִישׁ הַבְּלִיעַל הַזֶּה עַל נָבָל כִּי כִשְׁמוֹ כֵּן הוּא נָבָל שְׁמוֹ וַיִּנְבְּלָה עִמּוֹ וְאֲנִי אֶמְתָּךְ לֹא רָאִיתִי אֶת נַעֲרֵי אֲדֹנָי אֲשֶׁר שְׁלַחְתָּ... (לא) וְלֹא תִהְיֶה זֹאת לְךָ לְפִוְקָה וּלְמַכְשׁוֹל לֵב לְאֲדֹנָי וְלִשְׁפָּךְ דָּם חֲנָם וְלְהוֹשִׁיעַ אֲדֹנָי לוֹ וְהֵיטֵב ה' לְאֲדֹנָי וְזָכַרְתָּ אֶת אֶמְתָּךְ : (לב) וַיֹּאמֶר דָּוִד לְאַבְיָגַיִל בְּרוּךְ ה' אֱ-לֹקֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר שְׁלַחְתָּ הַיּוֹם הַזֶּה לְקַרְאֹתִי : (לז) וַיְהִי בַּבֹּקֶר בְּצֵאת הַיּוֹן מִנֶּבֶל וַתִּגְדֹּל אִשְׁתּוֹ אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיִּמַּת לְבוֹ בְּקִרְבּוֹ וְהוּא הָיָה לְאָבִן : (לח) וַיְהִי כַּעֲשָׂרֶת הַיָּמִים וַיִּגַּף ה' אֶת־נָבָל וַיִּמַּת : (לט) וַיִּשְׁמַע דָּוִד כִּי מַת נָבָל וַיֹּאמֶר בְּרוּךְ ה' אֲשֶׁר רַב אֶת־רִיב חַרְפֹּתַי מִיַּד נָבָל וְאֶת־עַבְדּוֹ חֲשָׁךְ מִרְעָה וְאֶת רַעַת נָבָל הִשִּׁיב ה' בְּרֵאשׁוֹ וַיִּשְׁלַח דָּוִד וַיְדַבֵּר בְּאַבְיָגַיִל לְקַחְתָּהּ לוֹ לְאִשָּׁה :

5. Megillah 14a-b

...She replied: Are capital cases tried at night? He said to her: (14b) He [Nabal] is a rebel against the king and no trial is necessary for him. She replied; Saul is still alive, and your fame is not yet spread abroad in the world. Then he said to her: Blessed be thy discretion and blessed be thou, that hast kept me this day from bloodguiltiness. The word *damim* [bloodguiltiness] is plural, to indicate two kinds of blood. The passage teaches that she bared her thigh and he went three parasangs by the light of it. He said, Listen to me. She replied, Let not *this* be a stumbling-block to you (25:31). The word *this* implies that something else would be, and what was that? The incident of Bathsheba; and so it was eventually.

מגילה יד. - :

(יד.) אמרה לו : וכי דנין דיני נפשות בלילה? אמר לה : (יד) מורד במלכות הוא, ולא צריך למידיינינה. אמרה לו : עדיין שאול קיים, ולא יצא טבעך בעולם. אמר לה : וברוך טעמך וברוכה את אשר כלתני [היום הזה] מבוא בדמים. דמים תרתי משמע! אלא מלמד שגילתה את שוקה, והלך לאורה שלש פרסאות. אמר לה : השמיעי לי! אמרה לו : לא תהיה זאת לך לפוקה, זאת - מכלל דאיכא אחריתי, ומאי ניהו, מעשה דבת שבע, ומסקנא הכי הואי.